

Ala kyrka.

Ala kyrka nedbrunnen i går.

Hela kyrkan övertänd på en kvart.

Blott en del av inventarierna räddade.

En av de största kyrkbränderna på vår ö under senare tid hemsökte i går eftermiddag Ala, vars lilla kyrka på några timmar fullständigt förstördes. Elden började i tornet, där f. n. reparationsarbeten pågingo, och spred sig med rasande fart över hela kyrkan, som efter en kvarts timma var övertänd. Släckningsarbetet började omedelbart med hjälp av tre å fyra större handsprutor och inom tjugo minuter hade man Ljugarns frivilliga brandkår med motorspruta på platsen. Kyrkan stod emellertid inte att rädda, utan man fick inrikta sig på att rädda den närliggande skolan, som lyckligtvis inte låg i vindriktningen. Detta lyckades också. Likaså lyckades man hindra att elden spred sig till skogen, där det tände flera gånger, trots att den ligger på nära 400 m. avstånd.

Kyrkan räknade sina äldsta delar från 1000-talet, men fick sin nuvarande utformning under senare hälften av 1200-talet.

Elden utbröt vid 1/2 5-tiden på e. m. De två snickarna, Sahlsten och Stenberg från Hörsne, som arbetade i tornet, hade varit nere i skolans trädgård och druckit kaffe omedelbart förut. Därefter gick den ene av dem upp efter en modell i tornet. Ett par minuter efter hördes en kraftig susning och strax efter såg man lågorna slå ut. En av arbetarna, Sahlsten, rusade omedelbart upp i tornet och försökte klämta i klockan för att tillkalla folk, men han hann inte så mycket förrän han omvärvdes av lågor. När han skulle gå ned igen, hade redan bränt ett hål i golvet, i vilket han ramlade ned. Han blev emellertid hängande i armarna och kunde ta sig upp igen. Sedan han väl kommit ned, fick han en nervchock. Han hade fått en del brännskador på armarna, dock inte av allvarligare beskaffenhet, och kunde senare på kvällen köra till sitt hem i Hörsne. Samtidigt observerades elden av en förbipasserande motoreyklist, maskinisten vid elverket i Ljugarn Gunnar Gustafsson. Han är chef för den frivilliga brandkåren i Ljugarn och alarmerade denna, och vidare klämtades i Kräklingbo kyrkklocka.

Ljugarns motorspruta snabbt på platsen.

Brandkåren från Ljugarn, som hade att färdas ca en och en halv mil, var på 20 min. på platsen medförande motorspruta. Som vattentillgången på platsen är riklig kunde man få väldigt mängder med vatten på elden. Det visade sig emellertid omöjligt att dämpa den. Elden hade riklig näring i den oerhörda mängd torra och tjäna bräder som fanns i tornet. Dessutom var brådtaket avtaget, varför ett kraftigt drag underlättade eldens

framfart. Det dröjde inte länge förrän hela tornet var ett enda lysande eldhav. Från en glugg i tornet spred sig elden sedan in på långhusets vind och flagor från tornet tände kyrktaket. På en kvart var hela kyrkan övertänd och sedan spred sig elden ner i kyrkan. Efter en halv timma rasade brädverket och klockan i tornet och strax efter ramlade taket på långhuset och koret ned.

Under tiden hade man emellertid hunnit få ut en del inventarier ur kyrkan. Tre rädiga pojkar hissade ned orgeln från läktaren, varefter man kunde bära ut den. Likaledes lyckades man rädda ljuskronan och altarklädet. Ett krucifix, som satt på norra väggen, blev emellertid lågornas rov liksom predikstolen med ett nytt kläde. Och i övrigt förstördes hela inredningen i långhuset, däribland alla bänkarna, vidare förstördes altartavlan, varjämte träverket i läktaren blev helt förkolnat.

Altaret förstört, kyrksilvret blev oskadat.

Kyrkklockan som ramlade ned och blev liggande på valvet i tornet smälte fullständigt ned och malmen rann ut och bildade tillsammans med stannarna slagg. Vidare är altaret så gott som förstört, då inredningen kolnat. Däremot äro väggarna där egendomligt nog relativt litet rökskadade, vilket till en del förklaras av att koret täcktes av ett valv. Kyrksilvret, som var inlåst i ett skåp på östra gaveln, hann man aldrig få ut, men det visade sig efter branden att det var fullständigt oskadat, då elden aldrig kommit in i skåpet. Ej heller har elden kommit till den intilliggande sakristian. Från denna hade man emellertid

(Forts. å sid. 2.)

Vackert silverfynd i Etelhem.

Hundratals silvermynt samt ringar och smycken funna i åker.

En vacker silverskatt har under våren kommit i dagen här på Gotland, i det lantbrukaren Edvin Pettersson, Hemänge i Etelhem, under sitt arbete i en åker i flera olika repriser funnit bl. a. inte mindre än 420 hela silvermynt. Mynten, som stamma från 1000-talets början, äro mest tyska och engelska, men även en del arabiska mynt ha påträffats. Vidare ha två rätt stora spirallagda armband och några sönderbrutna smycken av silver påträffats, varjämte man funnit ett mycket vackert filigransarbetat hängsmycke av guld.

Fyndet har inlämnats till Gotlands fornsal för vidarebefordran till riksantikvarieämbetet, varefter man får hoppas att det definitivt kommer att tillföras fornsalens samlingar. Fornsalens intendent, docent Märten Stenberger, kommer nu att företaga ytterligare undersökningar på fyndplatsen i Etelhem.

Skatten, som efter gotländska förhållanden ej hör till de största men är mycket vacker, kommer att utställas i fornsalen några dagar med början i morgon.

Vindelälven svämmar över.

Militär i febrilt arbete att bygga vallar.

UMEA den 7. Situationen i översvåmningsområdena förvärrades på tisdagen. Militär från Umeå är i febrilt arbete med att förstärka fördämningarna vid Spöland, där Vindelälven särskilt sätter an. Vattnet har vid Spöland stigit omkring 2 1/2 centimeter i timmen sedan annandagens kväll och fortsätter att stiga i samma takt. Från Strand, en annan utsatt punkt, meddelas att vattnet sedan måndagskvällen till tidigt på tisdagsmorgonen stigit med omkring 11 centimeter.

Militärmanskapet från Umeå uppgår till 120 man. Omkring 100 man reste natten till tisdagen till Spöland, och de avlöstes på tisdagsmorgonen av en större styrka. Militären arbetar med att bygga på de cirka två km långa vallarna allteftersom vattnet på någon punkt hotar att svämma över.